

Daniel Defoe - Robinson Crusoe

Daniel Defoe, engleski pripovjedač, utemeljitelj modernoga romana. Živio je od 1660. do 1731. Pažnju publike pobudio je svojim pustolovnim romanima, a kao romanopisac pojavio se u kasnijim godinama života. Koristio se pripovijedanjem u prvom licu i jednostavnim, svakodnevnim govorom. Njegov prvi i najpoznatiji roman je "Život i dane nevinosti pustolovine Robinsona Crusoea, mornara iz Yorka" zasnovan je na stvarnom dogaju.

To je priča o brodolomcu koji se, udaljen od civilizacije, uspijeva održati u sukobu s nesklonom prirodom. Drugi i treći dio tog romana manje su uzbudljivi. Od ostalih pustolovnih Defoeovih djela poznat je njegov roman o kradljivici "Zgode i nezgode glasovite Moll Flanders". Isti je se i njegova kronika o epidemiji kuge "Dnevnik kugine godine".

Nakon bijega od kuće Robinson Crusoe doživljava brodolom. Poslije naporna plivanja stigao je na pusti otok. S nasukanog broda uspio je spasiti hranu, piće, oružje, alat itd. Kada je spašavanje stvari s broda bilo gotovo, počeo je s gradnjom nastambe. Kada je uredio nastambu, pošao je u lov u kojem je ubio jednu kozu. Plaše i se da se ne izgubi u vremenu Robinson Crusoe napravio je kalendar. Iako nezadovoljan svojom situacijom, uvijek je nalazio izlaze i rješenja. Pošto je imao tintu i papir pisao je događaje na otoku. Istraživajući otok doživljavao je i razna zadovoljstva. Jedno takvo zadovoljstvo bilo je kada je u šumi pronašao razne vrste voća. U toj šumi je sagradio ljetnikovac. Pošto nije mogao živjeti od mesa i voća, počeo se baviti zemljoradnjom. Da bi odložio svoje prve plodove, ak je počeo praviti košare od pruća. Zbog svoje znatiželje, ak je obišao i drugu stranu otoka. Uživao je upoznavajući razne vrste ptica. Pošto je u trenucima bolesti počeo moliti, to je obično bio na svoje godišnjice boravka na otoku. Robinson je uspio sebi napraviti i posuđe. Velika želja za povratkom kući navela ga je na izgradnju amaca. Poslije dugotrajna i naporna rada, shvatio je da je pogriješio. Namjeran je bio velik, te ga nije mogao dogurati do vode. Drugi pokušaj je bio uspješniji. Kada se sa novim amcem uputio ka putu domaćini, pojavila se struja zbog koje se Robinson ponovo vratio na otok. Odlučio je uzgajati koze radi mlijeka. Najveći strah na otoku doživio je kada je ugledao stopu u pijesku.

Mislio je da je okružen ljudožderima i u njega se uvukao veliki strah. Kada je skupio snagu i ponovno izišao, naišao je na nešto strašno. Na obali je video ljudske lubanje i kosti. Pošto je strah sve više rastao, bio je sretan kad je pronašao spilju u kojoj se mogao sakriti. Jednog dana Robinson je ugledao ljudoždere na obali. Iz zaklona je promatrao njihovo ponašanje. Pojedine su klali, pržili meso i jeli. Veliku nadu je imao kada je ugledao brod na puni. Nadu je izgubio kada je svojim amcem doplovio do broda. Brod nije bio usidren već nasukan. Posada broda ili je bila mrtva ili je već napustila brod. Jedne noći Robinson je usnuo neobičan san. Taj san mu se ostvario. Spasio je jednog ljudoždera, koji mu je kasnije postao dobar prijatelj. Iako se Robinson u početku pribavljao, odlučio je preodgojiti ljudoždera Petku. Poslije mnogo muke njih dvojica sporazumijevali su se govorom, a i odvikao ga je od ljudskog mesa. Petko je pomagao Robinsonu u svakodnevnim poslovima. Pošto se Petko dobro razumio u drvo, njih dvojica zajedno su napravili amac. Petko je pomagao Robinsonu u bitkama sa divljacima i gusarima. Najvažnija njihova bitka bila je bitka za brod s kojim su njih dvojica napustili otok.

Pouka: Nikad se ne predati, i u najtežim trenucima tražiti izlaz.